

2r

Manuel Brunet

Cervantes 32 - 1^a

Figueras (pres. Gerona)

Barcelona
M. J. de U.
Plaça Molina
629

Barcelona. 2 d'Octubre de 1946.

Sr. Manuel Brunet.
Figueres.

Molt Senyor meu.

Vaig tenir molta alegria al rebre la seva contestació a la meua carta. Tot seguit hauria volgut manifestar-li però vaig tenir destorbar la seva feina. Auri però, aprofito l'ocasió que em suggereix el seu darrer article, per donar-li les gràcies i intentar fer-li un petit servei.

L'article de'n Sentís, tal com Vostè diu, ha estat molt concusat, però jo n'he sentit parlar d'una manera ben diferent a la que Vostè exposa.

Vostè parla d'una generació de joves "estudiants de carrera" que desconeixen d'una manera absolutíssima el que fa referència als dirigents rojos, etc...

No sé en quin ambient Vostè hauria efectuat la seva petita enquesta ni si a quin sector de gent s'ha de dirigir ~~vostè~~ des de la seva tribuna, però sembla que sigui perillós oblidar la massa bastant numerosa i intel·lectualment molt esollida de joventut que ha sortit de les escoles catalanistes d'abans de la guerra -

Perdoni, Senyor Brunet, però parlo amb coneixement de causa. Jo mateixa pertanyo a aquesta generació puig que al començar la Revolució tenia 18 anys, i li asseguro que conec cents de companys d'escola de la meua edat i de més i menys i

tots saben bé lo que Vostè diu que aquests estudiants ignoren. Amb l'agravament que molts d'ells, quasi tots, esperen i creuen que tornarien els absents. No fa molt precisament, a rel del seu article sobre Tito, parlant amb un grup de companys entre els quals s'hi trobaven 2 ex-secretaris de dirigents de la Generalitat, li reprotxaven a Vostè la seva, segons ells, unilateral informació sobre política internacional, dient que probablement desconeixia els articles del diputat conservador anglès Mr. Nail, que com Vostè sap era agregat al quartel General de Mikailovita i es va "passar" al de Tito, alegant que el primer era germanòfil!

No faig referència només a aquests nous que varen viure la política "per dintre" sino a l'altra majoria que la veieren de portes enfora i amb els

quals segueries tractant-me i encomanant-los també a Déu i estimant-los amb encesa caritat. Puig ells no han tingut encara aquella llum excel·sa que Vostè, Senyor, coneix tant bé i que ve d'aquell Esperit al que diàriament varies vegades jo també invoico "emitte Spiritum tuum et creabuntur, et renovabis faciem terras". Que ell actui i renovelli la faç de la terra i fagi pel seu Esperit que tot hom "consequi lo que es recte i gaudeixi de la seva consolació".

També volia dir-li que he llegit l'article firmat "Tristán" sobre S. Dalí en el qual veül cita a Vostè una mica com a possible jutge coneixedor de l'esperit amper darrès d'aquest pintor. Perdoni una vegada més, però posseeixo documentació suficient per veure

que l'esperit d'aquest pobret lo que és es molt
poc cristià.

Tenim el llibre editat a Amèrica "The se-
cret life of Salvador Dalí" by Salvador Dalí. Tinc
entès que la traducció argentina no és total i que
allò no hem permès publicar les indecències de
l'original. (Es per això que em permeto advertir-lo,
no for cas que a les seves mans arribés sols aquel
la traducció.) Parla en l'original de lo que ell
anomena la seva "conversió" de la qual preferim
no parlar-ne. Publica imatges de Notre Sinyor
profanades vilment pels rojos i que extreuen
d'horror. Ademés casualment tenim també un
número d'una espècie de periòdic que publica
ell, al que titula "Dalí News" (parodiant "Daily News")

que està dedicat a donar notícies propagandístiques de la seva persona, la seva obra i de la dona que viu amb ell.

Des quals coses, llibre, ect... estan enterament a la seva disposició si poden interessar-li.

Li repetixo que sento la molèstia que li hegi ocasionat i per tant sentiria més encara que es veiés obligat a contestar-me.

Saludi en nom nostre a la seva Senyora Esposa que tan amablement va agrair les meves oracions -

Rebi les salutacions del meu marit i meves.

Montserrat Sans d'Urbach